INNOCENTIUS III. PETRUS PICTOR. BERNARDUS CLARAEVALLENSIS. SIMON TORNACENSIS. VITA WILLEHELMI

1. Viertel 13. Jh. Seite 109v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36519
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

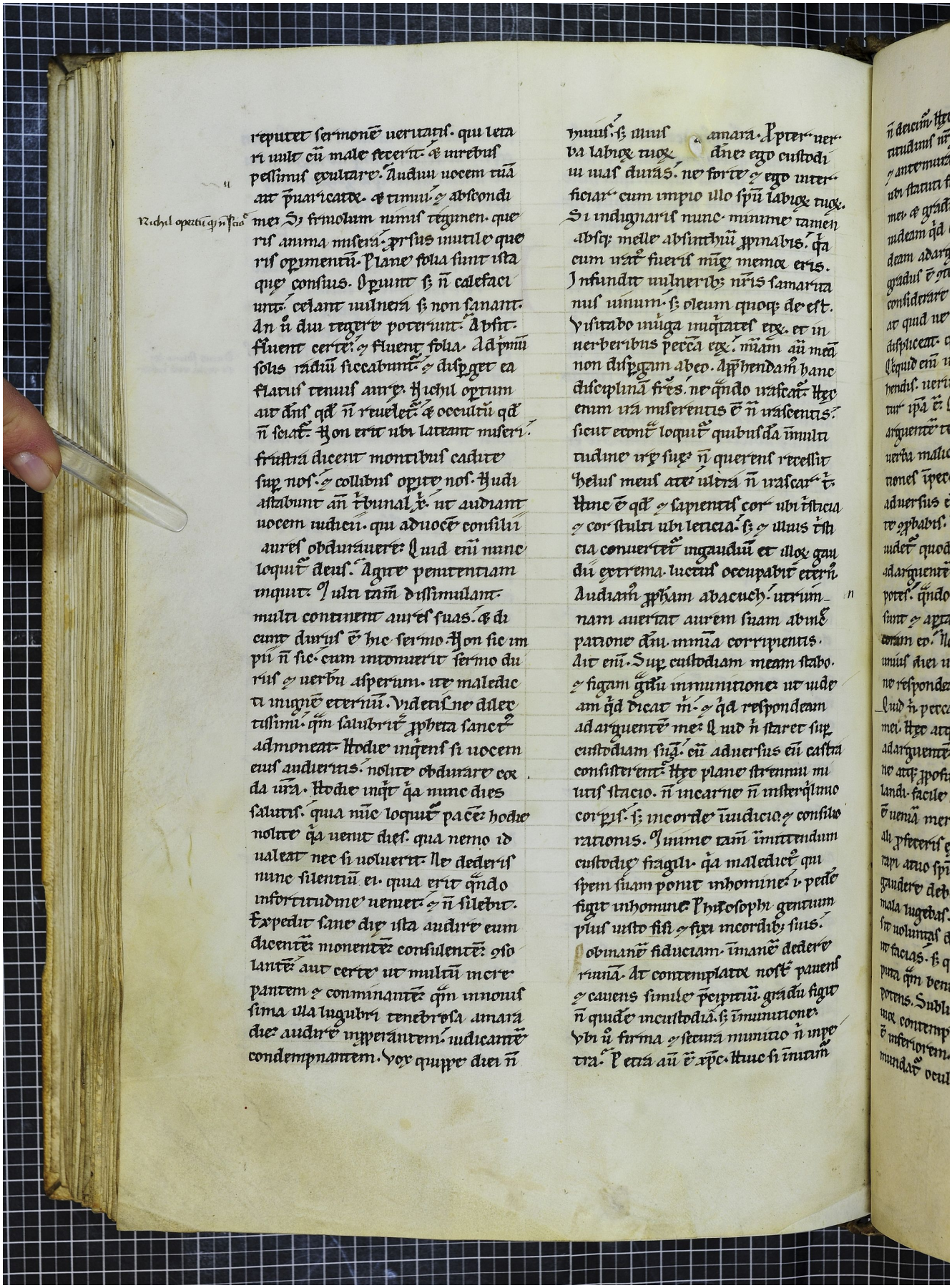

reputet sermonē ueritatis. qui letatus fuit cū male fecerit. & in rebus pessimis exultare. Audiui uocem tuā
Nichil operti q̄ non sciet
mei. Si frmolum tuus tegumen. quaeris anima misera. prius inutile quaeris opimentū. Plane folia sunt ista quē consius. Quunt s; ñ calefaciunt. celant uulnera s; non sanant. An ū diu tegere poterunt. Absit. fluent certe. & fluent folia. Ad primū solis radiū siccabunt. & dispget ea flatus tenuis auræ. Nichil optum aut dns. qd ñ reuelet. & occultū qd ñ sciat. Non erit ubi latitant miseri. frustra dicent montibus cadite sup nos. & collibus opite nos. Nudi astabunt añ tribunal xi. ut audiant uocem iudicis. qui aduocē consilia aures obdurauerē. Quid enī nunc loquit deus. Agite penitentiam inquit. Multi tamē dissimulant multi continent aures suas. & di cunt durus ē hic sermo. Non sic impii ñ sic. cum intonuerit sermo durus & uerbū asperum. ite maledicti in ignē eternū. Videtis ne dilectissimi. q̄m salubrit ypheta sanctē admoneat. Hodie inq̄ens si uocem eius audieritis. nolite obdurare corda ura. Hodie inq̄t qa nunc dies salutis. qua nūc loquit pacē. hodie nolite qa uenit dies. qua nemo id ualeat nec si uoluerit. Nec dederis nunc silentiū ei. qua erit q̄ndo infortitudine uenerit. & ñ silebit. Expedit sane die ista audire eum dicentē. monentē. consulentē. consolantē aut certe ut multū increpantem & comminantē q̄m inuouissima illa lugubri tenebrosa amara die audire inpperantem. iudicantē condempnantem. Vox quippe diei ñ

unus. s; unus amara. Propter uerba labiorum tuorum ego custodiui uias duras. ne forte & ego interficiar cum impio illo spū labiorum tuorum. Si indignaris nunc minime tamen absq; melle absinthiū ppinabis. qa cum uat fuerit mūdi memor eris. Infundit uulneribus nris samaritanus unum s; oleum quoq; de est. Visitabo in uiga iniquitates eorum. et in uerberibus peccata eorum. uam aū meā non dispgam abeo. Appendam hanc disciplinā fideles. ne q̄ndo uascat. Hec enim ira miserentis ē ñ irascentis. sicut ecclē loquit quibus dā inmultitudine ire suē ñ querens recessit. Deus meus ait ultra ñ irascar t. Hunc ē qd & sapientis cor ubi tristicia & cor stulti ubi letitia. s; & illuis tristicia conuertet in gaudiū et illoq; gaudiū extrema luctus occupabit eternū. Audiam ypham abacuch. ut iumnam aueriat aurem suam abinclinatione dni. minia corripientis. dic enī. Super custodiam meam stabo. & figam gradū in munitione. ut uideam qd dicat mi. & qa respondeam adarguentē me. Quid ñ staret super custodiam sua. cū aduersus eū castra consisterent. Hec plane strenuus miles statio. ñ incarne ñ interqlmo corpis. s; in corde iudicio & consilio rationis. Minime tamē imitandum custodie fragilis. qa maledicit qui spem suam ponit in homine. i. pedē figit in homine. Philosophi gentium plus uisto fisi & fixi in cordibus suis. obmanē fiduciam. imanē dedere rimā. At contemplatio noste pauens & cauens simile peripiū gradū figit ñ quide incustodiā. s; in munitione. Vbi ū firma & secura munitio in uperta. Petra aū ē xpc. Hinc si inuitam